Hét éve távozott köreinkből a nagy Türkménbasi

Vannak népek, akik jól elvannak a diktátoraikkal, nem lázadnak, belenyugszanak ezeknek kisebb-nagyobb rigolyáikba, abba, hogy mindent a saját szempontrendszerüknek rendelnek alá, betiltanak nekik személyesen nem tetsző dolgokat, és saját pereputtyukat és ismerőseiket ültetik minden fontosabb állami pozícióba.

Türkmenisztánról beszélek (írok).

Türkmenisztán egy szovjet utódállam, rengeteg földgázkinccsel és hatalmas, 500 ezer km^2- es területtel (ez nagyjából Magyarország területének az ötszöröse). **Saparmurat Niyazov** személyét az ország még a szovjet időkből örökölte, de az elvtársai valószínűleg akkor még rövidebb pórázon tartották, ahogy az egy kötöznivaló őrültnek kijár. A helyi rendszerváltás után viszont elszabadult ez a futóbolond, és komolyabb ámokfutásba kezdett.

Szerencsére véreskezű pályatársaihoz képest meglehetősen visszafogott volt gyilkolászás tekintetében. Voltak áldozatai, például a nyugdíjaktól és az egészségügytől megfosztott emberek, de *„nagynevű”* elődeinek (Mao, Hitler, Sztálin, Pol Pot,..) a lába nyomába sem ért.

„Őexcellenciája Szaparmurat Nijazov Türkménbasi, türkmén elnök és a Minisztertanács elnöke“ volt a megnevezése, és csak kevesen voltak, akik röhögés nélkül ki tudták mondani a nevét – Türkmenisztánon kívül.

Sok helyen felbukkan az ellenérv, hogy a nép kedvence Türkménbasi népének oly kedves döntéseket is hozott, mint a csaknem ingyenes üzemanyag és a valóban ingyenes távfűtés – például. Erre csak azt tudom válaszolni, ezeket a dolgokat nem ő fizette, hanem akiktől elvették..

Emlékét felelevenítve szemezgessünk kicsit rendeleteiből:

- Élete fő műve a **Ruhnama** volt. Ez egy coeho-i magasságokba törő közhelygyűjtemény volt, amiből

fejből kellett tudni idézni például a jogosítvány megszerzéséhez, az iskolákban, vizsgák helyett vagy a köztisztviselői vizsgákon. A könyvet ötmillió példányban adták ki, mely szám gyakorlatilag Türkmenisztán lakosainak számával egyezett meg.

> Sajnos ez a zseniális könyvet már sehol nem tudtam elérni az interneten (ha valakinek megvan, kérem, dobjon meg vele, tudomásom szerint van magyar nyelvű változata is). A lenti idézetet a nagyszerű műből a pokoli.hu-ról emelem át: a türkmén állami eskü szövegének egy részlete:
>
> *„A legapróbb sértő tettért,*
> *melyet neked okoznék,*
> *merevedjen meg a kezem!*
> *A reád mért rágalmamért*
> *némuljon meg ajkam s nyelvem!*
> *Hazámat, ha elárulnám,*
> *a HATALMAS SZAPARMURAT TÜRKMENBASI*
> *szent zászlaját,*
> *szakadjon meg lélegzetem!”*

- Könyvét kirakatta az összes mecsetbe, a Korán mellé. Ahol tiltakoztak ez ellen a szentségtörés ellen, ott néhány nap múlva csak romok fogadták az imára érkezőket.

- Nem értette az operát, ezért betiltatta, csakúgy, mint a cirkuszt, szimfonikus zenekarokat, a Tudományos Akadémiát és a zenei felvételek lejátszását. Gyakorlatilag az élő népzenei műveken kívül mindent.

- Ezeken kívül betiltott dolgok: halálbüntetés, algebra, fizika, internet, hippokratészi eskü, a szabad sajtó, dohányzás, bagórágás, szakáll, hosszú haj és a smink (a türkmén nők anélkül is elég szépek).

- Az állami TV-ben a logó helyén az ő kerek feje virított, az TV műsora jószerivel a közhelygyűjteményének a felolvasásából állt.

- Az összes nagyobb, külföldi tulajdonú bankot saját ellenőrzése alá rendelte.

- A hónapokat átnevezte, a januárt természetesen saját magáról, az áprilist az anyja után, a szeptembert a gyagya irományáról. A többi hónapot is hasonló logika után címkézte át, csakúgy, mint a hét napjait. A szombat például a *„ruh gün”* nevet kapta, mert ilyenkor kellett olvasnia szeretett népének az ő nemes könyvét.

- Saját magáról neveztetett el városokat, iskolákat, közintézményeket és egy meteoritot is.

- Kitiltatta a kutyákat a fővárosból, mert szerinte azok büdösek.

- Bevezette a jobbkormányos közlekedést a balkormányos helyett.

- Egy jégpalotát terveztetett a Kara Kum sivatagba, hogy a népe megtanulhasson korcsolyázni

- 2004-ben az összes egészségügyügyi dolgozót elbocsátotta, mert sokba kerültek. A helyükre katonákat helyeztetett.

- A nagy spórolás közepette a fővárosban felépítette saját monumentális, 75 méteres – a nap után forgó – és arannyal borított szobrát.

- Kvázi betiltatta az arany fogakat, majd bölcsen elmagyarázta tudásra éhező népének, hogy ha csontokat rágnak, nem lesz ilyesmire szükségük.

- Bezáratta az összes vidéki könyvtárat és kórházat, mert minek ez a sok haszontalan kiadás.

- Betiltatott minden videojátékot, mert attól meggárgyulnak a fiatalok (és nem akart magának konkurenciát).

- Ha külföldiként valaki türkmén nőt akart elvenni, 50.000 dollárt kellett az államnak fizetnie.

- 2006-ban gyakorlatilag a nyugdíjak nagy részét megvonta, és a már kifizetett pénzeket két évre visszamenőleg visszakövetelte. Ebbe a döntésébe az érintett idős emberek egy jelentős része belehalt.

- 2006-ban közbenjárt Allah-nál, hogy aki háromszor elolvassa könyvét, az automatikusan szabadjegyet kap a paradicsomba (*mennyivel egyszerűbb, mint a keresztény hit szerint ezért egy*

életen át gürcölni).

2006. december 21

2006. december 21-én szívroham vitte el. Emlékére a sírhelye fölé egy 100 millió dolláros mecsetet húztak.

Váratlan halála politikai vákuumot eredményezett az országban, magát ugyanis valószínűleg örök életűnek gondolta, és elfelejtette valamelyik családtagját megnevezni örökösként. Persze, azért ne ejtsünk könnyeket az utódokért, a türkménbasi még időben elhelyezett egy német bankban 2 milliárd dollárt. Lehet, hogy olvasta valamelyik általa betiltott történelemkönyvben, hogy a diktátorok sorsa időnként bizonytalan.

Ha azt gondolnánk, hogy diktátor váratlan távozásával Türkmenisztán népe a kezébe vette a sorsát, ennek az agyament baromnak az ámokfutása láttán – hát nem. A basi árnyékából előkerült **Gurbanguly Berdymukhamedov** (*na ezt a nevet mondja ki valaki más, én csak copy-paste-tel másoltam be*) vette át a hatalmat, és ott folytatja az ámokfutást, ahol az elődje abbahagyta. Az aranyozott türkmenbasi szobrokat lebontatta, a hibbant elől fővárosi napraforgóját is leszereltette, de csak azért, hogy helyet biztosítson a saját képmásainak.

Hiába, vannak népek, akik még saját történelmükből sem tanulnak.

Ez egy elfeledett sarka a netnek, örülök, hogy sikerült elvetődnöd ide!

Továbbra is keresek megjelenési lehetőséget az írásaim számára. Ha esetleg van ötleted, oszd meg velem! Elérhetőségeim az Impresszumban találhatók.

A passport.blog jelenlegi egyetlen megjelenési lehetősége a Facebook. Ha értesülni szeretnél az új bejegyzésekről, kövesd a Bolyongó Facebook oldalt.

Ha szeretnéd a bejegyzést kinyomtatni, vagy önálló formában menteni, ennek a legegyszerűbb módja a PDF formába konvertálás. Ezt a jobb oldali, fentről negyedik (Adobe) ikonnal teheted meg.

Eddigi bejegyzések a bolyongó.hu-n

Az összes bejegyzés ABC-be rendezett indexe itt található. A blog helyekhez köthető bejegyzései a google.maps térképen is megtalálhatók: A világ valódi csodái. A mostanában a blogon megjelent írások a főoldalon jelennek meg.

2026/05/28 18:05

Források

Wikipedia: Saparmyrat Nyýazow
Badass of the Week: Saparmurat Niyazov
mental_floss: What Happened When Turkmenistan's President for Life Died?
theguardian: Turkmenistan: Life after Niyazov
pokoli.hu: Lebontják a világ legidiótább diktátorának arany forgószobrát

Türkmenisztán, 2013, Saparmurat Niyazov, Türkménbasi, agyament, ámokfutás, zakkant, Ruhnama, Gurbanguly Berdymukhamedov, diktátor, történelem, bizarr, világjáró

Bejegyzésmegtekintések száma: 326

From:
http://bolyongo.hu/ - **bolyongó**

Permanent link:
http://bolyongo.hu/doku.php?id=passport:het_eve_tavozott_koreinkbol_a_hatalmas_turkmenbasi

Last update: **2026/08/21 09:06**